

for, at mange vil svare »ved ikke« eller ligefrem vil nedlægge forbud mod donation, fordi de føler sig presset til at svare.

Jeg synes også, at vi skal tænke meget over, hvad vi vinder ved forslaget i forhold til det nuværende system, hvis vi får en række tilmeldinger i kategorien »ved ikke«, hvis nogle ligesom i dag undlader at tilmelde sig, eller hvis vi måske får flere tilkendegivelser imod, fordi staten ikke skal bestemme over deres krop, eller hvad der kan være folks baggrund.

Spørgsmålet er derfor, om de midler, der foreslås, er acceptable, og hvilken merværdi forslaget giver i forhold til den indsats, der allerede er i gang. Hele målet med den nuværende oplysningsindsats er at få så mange som muligt til at tage stilling til organdonation. Denne stillingtagen kan ske på tre ligeværdige måder: 1) ved at tilmelde sig Donorregistret, 2) ved at udfylde og bære et donorkort på sig, eller 3) ved at fortælle de pårørende om ens stillingtagen.

Den enkelte opfordres også til at tage spørgsmålet op sammen med sin familie og sine pårørende. Det vil hjælpe de pårørende i en i forvejen meget svær situation til at vide, hvad de skal gøre, hvis de kommer til at stå over for spørgsmålet om, hvorvidt en nær pårørende skal være organdonor. Målet er også at gøre det så let som muligt at tilkendegive sin holdning.

Det er netop det, vi konstant arbejder med i forbindelse med den årlige oplysningsindsats om organdonation og her senest med den ekstraordinære oplysningskampagne, man har kunnet se i medierne og i bybilledet i den seneste måneds tid.

Et af initiativerne for at få flere til at tage stilling på en let måde er udsendelse af tilmeldingskort sammen med sygesikringsbeviset. Alle mellem 18 og 70 år, som af den ene eller anden grund skal have et nyt sygesikringskort, får sammen med det nye kort tilsendt et tilmeldingskort til Donorregistret, det vil f.eks. sige, når man skifter læge, har tabt sit sygesikringskort eller har fået ny adresse.

Dertil kommer, at der er etableret mulighed for at tilmelde sig Donorregistret via sundhed.dk. Det er en mulighed, som er blevet den mest anvendte tilmeldingsmetode, måske fordi den er så nem og næsten alle har adgang til computere, i hvert fald alle unge og yngre.

Oplysningsindsatsen fokuserer i høj grad på de helt unge. Der har tidligere været afholdt stilekonkurrence om organdonation og hjernedød, og for et par år siden blev der lagt undervis-

ningsmateriale på hjemmesiden EMU, Danmarks undervisningsportal. Der indgår undervisningsmateriale både i fagene dansk, samtidsorientering og biologi. Det er materiale, som også omfatter opgavesæt, som henvender sig både til folkeskoleelever og gymnasieelever.

Der er sidste år som led i oplysningsindsatsen sendt plakater ud til gymnasierne med opfordring til at tage stilling til organdonation. De unges mulighed for at søge materiale til opgaver eller til egen privat oplysning er også tilgodeset på Transplantationsgruppens hjemmeside, som indeholder oplysninger om f.eks. tilmelding og ventelister. Transplantationsgruppen sender også ofte gruppens informatører ud på skoler for at informere om organdonation og transplantation.

Kl. 11:32

Sidste år igangsatte Sundhedsstyrelsen et initiativ med henblik på at få materiale om organdonation ud på køreskoler. Initiativet munder i den nærmeste fremtid ud i, at der sendes plakater og donorfoldere ud til landets køreskoler.

Der er således mange initiativer i gang med det formål at give oplysninger til særlig de unge. Og de får også med de igangværende initiativer i et stort omfang donorfoldere med tilmeldingskort til Donorregistret, sådan at de kan tilmelde sig, hvis de ønsker det.

Samtidig er jeg opmærksom på, at Etisk Råd her til efteråret vil udsende en redegørelse om organdonation. Så vidt jeg har forstået, planlægger Etisk Råd bl.a. at se på de etiske aspekter ved formodet samtykke og ved oplysningskampagner. Jeg forstår også, at man bl.a. overvejer at se på de etiske aspekter ved igennem kampagner og lignende at få folk til at tage stilling. Jeg synes, det ville være mest hensigtsmæssigt, at vi kender resultaterne af Etisk Råds overvejelser, inden vi eventuelt giver os i kast med at ændre på regler eller på den måde, vi oplyser om organdonation på. Når så Etisk Råd har afgivet sin redegørelse, vil jeg med den som baggrund fremlægge en handlingsplan, hvor vi ser på, om vi griber oplysningsindsatsen m.v. rigtigt an, og om vi kan gøre det endnu nemmere at tilkendegive sin holdning.

Jeg synes i øvrigt også, at vi skal passe på ikke kun at koncentrere al opmærksomheden om de 18-årige – også vi mere modne kunne jo blive glimrende donorer, hvis uheldet var ude. Jeg synes, at det ville være en god idé, hvis vi i disse overvejelser lader indgå, hvorvidt vi kan få donorfolderen sendt ud med andre offentlige